

(המשך מעמוד 10)

מסוכן למדי. הוא מסוגל לפוצץ מבפנים את המוניפול המפא"יי בעוצמת חזק נוסף - ציבור פקידו המדינה.

מונרכיה בהסתדרות. הסערה החלה עם פרסום מסקנות ועדת הרובינין, שהורו ככה רובה מפקידי בנק ישראל, ואשר מטרתה היתה להסדיר את ענייני השכר במוסדות הממשלתיים.

ממבט ראשון, היו מסקנותיה של הוועדה הגיוניות וצודקות. וכי מה הגיוני יותר מהצעה לבטל את סכומי התוספות השונות בתלוש המשכורת - להעמיד, לעומת זאת, את השכר על סכום אחיד. או מה הפגם, למשל, בהחלטה להצמיד את גובה השכר לתפקיד, במקום לעובד.

עובדי המדינה החליטו, בכל זאת, כי מסקנות הוועדה מחבלות באינטרסים החיוניים ביותר שלהם. העמדת המשכורת על סכום אחיד וביטול התוספות למיניהן, פרוץ שה ירדה תלוש בשכר העובד. הצמדת דרגה לתפקיד, במקום לעובד, פרושה שפקיד ממשלתי עשוי לעבוד כל חייו באותה משכורת, אם רעהו, במשרה בעלת דרגה גבוהה יותר, לא ישביק חיים לכל חי, או יעזוב את עבודתו בעקבות ירושה בלתי צפויה. אך הפתעתם הגדולה של עובדי המדינה, היתה הצהרתו של מי שמוציא אותם בהסתדרות, יחזקאל אברמוב, שטען, בשידור בקול-ישראל, כי איגוד עובדי המדינה מוכן לקבל, בשנתיים קלים בלבד, את מסקנות הוועדה. מעשה זה גם הכזיר להם, כי באגוד המקצועי אינו שלט משרד דמוקרטי אלא מונרכיה אבסולוטית: במשך שנים עשר שנות קיומו של איגוד עובדי המדינה, לא נערכו בו אף פעם בחירות. השלטת היחיד באגוד זה, הוא יחזקאל אברמוב, אשר מונה לתפקידו על ידי מוסדות מפא"י.

ראיון אצל המושל. עובדי המדינה החליטו ללכת בדרך שנוסתה כבר על ידי ציבור הפועלים. אם איראפשר לשנות את ההסתדרות - יש להקים גוף שיטול את סמכויותיה. גוף זה הוא ועדת התיאום, שהרכבה 24 חברים, שנבחרו כנסת ועודי העובדים, אשר נערך בחודש שעבר.

מיד לאחר הבחירות, החליטה הוועדה התיאום החדשה לפנות להנהלת ההסתדרות, להציג בפניה את דרישותיהם האמיתיות של ועדי עובדי המדינה. הם אף קבעו מועד לפגישה עם מזכיר האיגוד המקצועי, ירוחם משל. אולם כאשר הגיעו חברי הוועדה לבניין ההסתדרות, התברר להם כי משל לא טרח לחכות להם. קיבל אותם, במקומו מזכירו עמיס פרידמן. הוא הפנה אותם אל האדם המתאים: יחזקאל אברמוב. חברי הוועדה התאמו לא חשובו אפילו לנהל עמו משאומתן, עזבו את בניין ההסתדרות.

השבוע עומד להתכנס הכנס השני של ועדי העובדים, שאורגן הפעם על ידי הוועדה התיאום. במסגרת זו תעמונה על הפרק התביעות המעשיות, להתחלה מידית בנייהול משאומתן להעלאת השכר, ואיום מפורש להשבתת העבודה.

מיד אחרי זה יבוא הצעד הבא: מיום ראשון הקרוב יעזבו עובדי המדינה את עבודתם שעה לפני הזמן, יחזרו בצורה זו אל מסגרת שעות הקיץ, שביטלה בקיץ הקודם.

דת

במעגל הנישואים

"בה מתרחש כאן? חשבוני שיש עוד הפינה דתית בכפראתא. את באתי במהירות האפשרית" אמר הנער, שהגיע רכוב על אופנוי, ישר למירפסת בית הכנסת. אבל בניתיים אין שום דבר מעניין. סתם חתונה. ממבט ראשון ניראתה החתונה רגילה. הרב הספרדי מילמל את הברכות ליד זוג לא צעיר ביותר. על דלת בית הכנסת נחלה כרוז הרבנות נגד הליגה למניעת כפייה דתית. יוצאי הדופן היחידים היו תומכי עמדות החופה: ארבעה פעלים של הליגה למניעת כפייה דתית בכפר אתא.

לילי, שעלתה ארצה לפני ארבע שנים בל"ב, הגיעה עם משפחתה ישר למעברה. שם נפגשי השניים, האהבו זה בזה, החליטו

להינשא.

עד כאן התנהל הכל כמו אצל אלפי אורחים ישראלים אחרים. הכעיות החלו כי אשר ניגשו השניים להגשים את החלטתם. לפני שנתיים ניגשו בני-הזוג אל הרב המקומי. הוא הציץ במיסמכים, ניזעע בי ראשו לשלילה, ושלה את השניים לרב בי קרייתים, אשר היפנה אותם לרבנות בי חיפה. זו שלחה אותם לרבנות הראשית בי ירושלים. בשבועות הבאים נידמה היה לזוג, כי הם רצים במחול שיגעוני. הרבנות הראשית שלחה אותם חזרה על עיקבותיהם: לרבנות בחיפה, משם לקרייתים ושוב לי כפראתא. כשהגיעו לנקודת המוצא, שוב נאלצו להתחיל בכל הסיבוב.

באף אחת מתחנות הדרך לא אמר להם איש בפרוש: אין אנו מעוניינים לתת לכם היתר-נשואין, כי אתם מבני-ישראל. הפעם נמצא תרוץ אחר - לילי היתה כבר נשואה פה, התגרשה מבעלה לפני שעלתה ארצה. לדעת הרבנות, לא היו גרושה כשי"ם. הסיבה, לדברי הרב מכפראתא: גט הפיטורין לא נכתב על נייר קלף, כנדרש. דעתו של הרב מחיפה היתה שונה: בגט הפיטורין חסר משפט אחד. ואילו הרבנות הראשית טענה: הגט אינו כשר, מכיוון שי"ם הטופס המקורי נמסר לילי האשה, במקום למסר לה אישור בלבד.

מעגל הקסמים. המבוך הביורוקראטי המשיך להתנהל כמעגל-קסמים. לבסוף פקד עה סבלנותם של מרדכי וליילי. הם החליטו לגור יחד כזוג נשוי, ויתרו על אישורה של הרבנות לאשרם המשותף. כעבור זמן נולדה להם בתם אסתר.

בינתיים החלו הדברים להסתבר יותר ויותר. היות ותעודת הזהות של מרדכי הועדוה על רחוקותו, נאלץ היה לשלם את מיסו, כפועל יומי בבתי-הדין, כרוק. למעשה היה עליו לפרנס משפחה בת חמש נפשות: את אשתו, חותנתו, בנה של לילי מנשור איה הקודמים, בתו הנוכחית ואת עצמה.

בסוף השנה שעברה הגיע הזוג לסניף הליגה למניעת כפייה-דתית בחיפה. מאותו רגע קיבל עורך-דין הליגה את הטיפול לידיו. צעדו הראשון היה משלוח מכתב לשרה"ד תות, בו דרש למנות פקיד רישום נשואין

סרטים

כושה בפעם השניה

אנג'לינה (מוג'רבי, תל-אביב, איטליה) נבנה על סוג הסרטים, שאין לבחנם יל-העריכים במסגרת הצגתם בלבד. כשם שי ליקוי החמה של מ כלאנג'לו אנטוניוני יהיה בעל איכויות רעיוניות ואמנותיות שונות, כיצירה בפני עצמה, או כחלק מטריולוגיה פילמאית, כך גם סרט זה מחיב התייחסות כאל חלק אחד מיצירה קולנועית מקיפה ושלימה יותר.

מורו (אנטוניוני היפה) בולוניני, מהמקור ריים שבכמאי הגל-החדש באיטליה, לא הצ-היר על כושתו ליצור סידרת סרטים סביב רעיון אחד. אולם נוכח דמינו המפתיע של סרטו זה, לסרטו האחרון, בית-הבוסות, שהוצג לפני מספר חודשים בארץ, אי אפשר שלא לקשר אותם יחד.

בית-הבוסות עסק באהבתו של בן מש-פחת איכרים איטלקית (דאן-פול בלמונדי) ליצאנית (קלאודיה קרדינאלה) על רקע ההחי האיטלקי, בשלהי המאה שעברה, וההתער-רות הסוציאליסטית בהברה האיטלקית של אותם הימים.

אנג'לינה עוסק בנושא דומה: אהבתו של לבלר עני (אנטוניוני פרנציוזה) ליצאנית (קלאודיה קרדינאלה) על רקע ההחי האיטלקי של ראשית המאה הנוכחית, ובתנאים הי-חברתיים באותה תקופה.

בינתיים וגברים. אנג'לינה היא בת למשפחה עניה כפריאסט, הנאלצת לפרנס את משפחתה. היא נערה עליונה, החובבת בילויים וגברים, אינה מהססת לגבות תמ-רת החביביה אלה תשלום נאות.

יום אחד היא פוגשת בבלבר, המתקרב במהירות לגיל העמידה, אשר חי בחברת אחותו הבתולה הזקנה (בטי בלייר), ו שאינו כולל בחייו לא בילויים ולא נשים. היא מתאהב בה בצורה מטורפת, מקנא לה עוד לפני שהספיק לדעת את שמה, אולם מצהיר מראש שכלל שתהיה אהבתו אליה גדולה, לא ישא אותה לאשה לעולם. למה? מפני שהדלות אינה מאפשרת חי נשואין. הנונות היפה, שהספיקה לבקר במיטות

זוהי חזרה על אותו רעיון, אותו ניסה בולוניני להביע בבית-הבוסות בצורה דומה. אלא שסרטו זה חסר את אותו כח שהיה לקודמו. פרנציוזה מרגיז במשחק עצבני וקלאודיה קרדינאלה צריכה לעבוד הרבה מאוד כדי שיוזג נה הוא מקצועה האמיתי. אפילו בבנין האיירה ברקע, בו הפליא בולר

קלאודיה קארדינלה היצאנית שיחקה בתולה

ניני כל כך בסרטו הקודם, עשה הפעם מלאכה חסרת פיוט.

היחידה המצילה את הסרט מלטבוע בי שימזון היא השחקנית החתיקה בטי בלייר. במשחק מאופק ונוגע ללב היא מעצבת דמות בלתי נשכחת של בתולה המדכאת את יצריה ורגשותיה, מתמוטטת לבסוף בשל אי-יכולתה לעמוד בלחציה הפנימיים.

בולוניני אינו מחדש בסרטו זה דבר, אך עם זאת, בשל סיגונו האישי המיוחד, ה' טבוע בסרטו, זהו סרט מעניין.

השמן המסכן

האירם ממזמרטר (תל-אביב, תל-אביב: צרפת) הוא סיפור סאכריני מזיל-דמעות, שנועד להוכיח שטוב-הלב והעזרה לזולת, נותרו רק בקרב החלכאים והנדב-אים.

מסכן כזה הוא גייגו הקלושאר, שהוא גם שמן, גם אילם וגם מזוהם, שכולם צוח-קים לו. כולם מנצלים אותו, ואין לו ידד ורע בכל העולם כולו, מלבד חתול וכמה כלבים.

יום אחד מוצא אותו מסכן יצאנית שחפנית, הגוססת בנשם, בחברת ילדתה הקטנה. הוא איספ אותן למרתפו, ושם, אולי בפעם הראשונה בחייו, הוא זוכה לנשיקת אשה, מפיה של הילדה. הוא הופך לאדם אחר. הוא אפילו גונב כסף כדי להחזיק את השתיים במרתפו.

אבל העולם מתאכזר גם לאלה שאינם יודעים לדבר. גייגו המסכן נדרף על ידי אנשי שכונתו, עד לרגע בו הם סבורים כי הצליחו להמיתו. אז הם עורכים לו הלחש מפוארת, מספידים אותו ושופכים דמעות על קברו. כאשר מתברר להם שהוא חי, שוב מתחילה הרדיפה הגדולה.

העלילה טובעת. זהו סרט שנועד ל-הפגין את גדולתו של שחקן האופי האמרי-אי ג'יקי (אדי פלטון) גליסון, כוכב טלביזיה ותיק, שהתגלה על ידי הקולנוע, וכבש את עולמו במספר תפקידים משניים בסרטים טובים. ג'יקי, שחיבר גם את המוסיקה לסרט, אינו מאכזב. הוא אישיות קולנועית מרשי-מה, מין תערוכת של מישל סימון, צ'ארלס לוטון וצ'אפלין. אולם העלייה האינפאני-טילית טובעת לחלוטין בין כתמיו העצומות. חסרונו הגדול של הסרט הוא העדר אחדות. הוא נע בין פיוט מלאכותי לבין סאטירה חברתית, בין מלודרמה לבין קומדי-יה. נשאר, בסופו של דבר, חסר סגנון. גם המיזוג של ייצור משותף צרפתי-אמריקאי אינו עולה כאן יפה, ומה שיכול היה להראות רומאנטי, מלבב וכן בסרט צרפתי, נראה כאן כקישט.

הרב מימון עורך את נישואי הזוג אליהו*

חופה מעל למעגל הקסמים

נחצית גברי הער, מתאהבת בגבר המשו-דה. היא מציגה את עצמה בפניו כבתולה תמימה, נהנית מהאהבה הרגשית, מה גם שאותו גבר מוכן לחתן על מה שהוא מכנה "הצד הפורמאלי" שבאהבה - יחסי המין.

כל אותה עת, היא ממיטיחה בעיסוקה הע קרי, מצליחה להסתיר ממנו את ניאו-פיה, אך מנסה להשתמש בקנאותו כדי להרוש לי. אולם כשהוא מגלה כי היא שיכבת עם כולם מלבדו, הוא עומד על ביצוע הצדדים הפורמאליים שבאהבה. מאיתו רגע מתה האהבה המזורה. האהובה לוקחת ממאהבה תשלום.

שגון ההידברות. בולוניני עיבד על אותו גל של אנטוניוני: ההתנכרות האנושית היא מקור הצרות של החברה. הכסף הוא הגורם להתנכרות. מאהבה של היצאנית נכשל בנסיון ההידברות שלו לאהובתו, אינו מצליח להידבר גם עם אחותו הנמקה ביסורי תאחיה המידחקות, מביא הרס על עצמי ואחיות.

אורחיים, כפיתרון בעיית הנשואין של זוגית במצבם של לילי ומרדכי. מכאן ואילך החל הגלגל להחיש סרב בתוקף לבוא לבסוף זה מרפסת בית-הכנסת אליהו הנביא בכפרי אתא, מקום בו נערך טכס הנשואין. בטכס השתתפה גם בתם של לילי ואליהו, בת תשעה החודשים.

הרב פירב לבוא. אחרי החופה עבר הטכס לקפה שביט הסמוך. למעשה תיכננו לערוך את הטכס במועדון הליגה בחיפה, אלא שהרב סרב בתוקף לבוא למקום זה. אך גם כך, נשא הטכס אופי בלתי רגיל. ליד השולחן המארוך, שנערך בצניעות, כמ-עט ולא נראו בני עדתם של לילי ומרדכי. שכני הזוג לא הופיעו כלל. לעומתם הו-פיעו אנשים יוצאי עדות אחרות, רובם בני שיכבה חברתית שונה לגמרי, אשר באו להכיר את הזוג הנישא בפעם הראשונה. היו אלה פעילי הליגה למניעת כפייה דתית.

* משמאל: כרוז נגד הליגה נגד הכפייה הדתית.